

Словник української мови

Академічний тлумачний словник (1970—1980)

 в означеннях

Тлумачення, значення слова «ІНТУЇЦІЯ»:

ІНТУЇЦІЯ, і, *жін.*

1. Здатність людини в деяких випадках несвідомо, чуттям уловлювати істину, передбачати, вгадувати що-небудь, спираючись на попередній досвід, знання й т. ін.; чуття, проникливість, здогад. *Чомусь він мені подобався. І не балакали ми з ним, і зустрічались не так часто, а от подобався. Чомусь завжди мені здавалось: «От людина, здатна до благородних учинків». І показалося, що інтуїція не підвела* (Гнат Хоткевич, І, 1966, 164);

Покладаючись.. на свою старшинську інтуїцію, Хаєцький шукав своїх десь ліворуч (Олесь Гончар, І, 1954, 327); *Інтуїція і тонкий слух допомагали Петрикові вести мелодію за скрипалем* (Любомир Дмитерко, Розлука, 1957, 321).

2. В ідеалістичній філософії — безпосереднє збагнення, осягнення істини без допомоги досвіду й логічних умовиводів.

Словник української мови: в 11 томах. — Том 4, 1973. — Стор. 41.

Коментарі (0)

[Про сайт](#) · [Покажчик](#) · [Навмання](#) · [Помилка](#) · [API](#) · © 2018, Webmezha